

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 690/2026
17.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Слободана Сврзића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Смедереву К.бр.194/25 од 28.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 127/26 од 09.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Слободана Сврзића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Смедереву К.бр.194/25 од 28.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 127/26 од 09.04.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву К.бр.194/25 од 28.10.2025. године према окривљеној АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи за коју је одређено да ће трајати док постоји пореба за лечењем, али не дуже од три године и која ће се спроводити у Општој болници „Свети Лука“ у Смедереву. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 127/26 од 09.04.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Смедереву и браниоца окривљене, а решење Основног суда у Смедереву К.бр.194/25 од 28.10.2025. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Слободан Сврзић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни суд усвоји поднети захтев и утврди повреду закона или укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да су правноснажна решења заснована на доказу на коме се не могу заснивати, а као такав издваја форензичку фотодокументацију ПУ Смедерево ОКП бр.601-468/2023 од 17.05.2023. године. Наиме, бранилац истиче да је форензичка фотодокументација незаконит доказ из разлога што ју је полицијски службеник, по налогу јавног тужиоца сачинио тако што је фотографисао фотографије на фотопапиру, за које се не зна када и како су сачињене.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљене АА, те били предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Београду које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепеног решења Основног суда у Смедереву К.бр.194/25 од 28.10.2025. године. Другостепено веће Апелационог суда у Београду је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 3, у четвртм пасусу и на страни 4, у првом и другом пасусу решења Кж1 127/26 од 09.04.2026. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Прихватајући разлоге другостепеног суда, Врховни суд налази да се у конкретном случају наведене фотографије у оквиру форензичке фотодокументације, у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП, којом је ближе одређен појам исправе, могу сматрати исправом и као такве се могу користити односно извести као доказ у кривичном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Слободана Сврзића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић